

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317218071
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2317218071.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčekovej a Mgr. Jozefa Mačeja, v právnej veci žalobkyne: V. C., nar. X.X.XXXX, adresa trvalého pobytu M., Q. XX, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, adresa sídla Piešťany, Teplická 7434/147, zastúpenému splnomocnencom: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO: 47 234 679, adresa sídla Trenčín, 1. mája 173/11, o určenie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 17. septembra 2018 č.k. 18Csp/300/2017-77 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku I. a III. **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Rozsudkom súd určil, že úver vyplývajúci zo Zmluvy o úvere číslo 4302063486 zo 14.2.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov (výrok I.) a vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.).

1.2.1 Z vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav veci:

Žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 14.2.2013 Zmluvu o úvere č. 4302063486 (dátum je uvedený len pri podpise žalovaného, žalobkyňa však v žalobe sama uviedla, že zmluva bola uzatvorená dňa 14.02.2013, teda súd považoval toto tvrdenie za nesporné), na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 2.500 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splátiť v 84 mesačných splátkach po 65,40 eur. Ročná úroková sadzba bola uvedená vo výške 24,59 %, RPMN vo výške od 27,3% do 28,3%, priemerná hodnota RPMN 19,37% a celková čiastka splatná spotrebiteľom bola 5.282,76 eur. V zmysle uvedenej zmluvy presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru s tým, že klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy v 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Ako doplnkové služby si žalobkyňa zvolila poistenie výdavkov - Balíček Štandard za úhradu 1,22 eur mesačne, službu - možnosť zmeny výšky a počtu splátok za poplatok 0,30 eur (zahrnutý v splátke), službu - odložené splátky za poplatok 0,99 eur (zahrnutý v splátke).

1.2.2 V rozhodcovskej zmluve uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 14.2.2013 sa zmluvné strany sa dohodli, že žalujúca strana je oprávnená na výber prejednávania a rozhodnutia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vznikli, alebo vzniknú v právnych vzťahoch vyplývajúcich z uvedenej zmluvy, alebo súvisiacich s uvedenou zmluvou, v rozhodcovskom konaní pred Bratislavským rozhodcovským súdom, zriadeným pri spoločnosti Capitol Legal Arbitration s.r.o., IČO 35965 355, sídlo Panenská 24, 811 03 Bratislava, alebo pred všeobecným súdom, a to vrátane všetkých vedľajších právnych vzťahov, nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia, nárokov na náhradu škody, ako aj sporov o platnosť, výklad a zániku vyššie uvedených zmlúv, rozhodcovskej zmluvy, ako aj o platnosť, účinnosť, výklad alebo zániku tejto rozhodcovskej zmluvy.

1.2.3 Žalobkyňa na základe ponuky žalovaného „Pôžička po telefóne“ prejavila záujem o finančnú hotovosť. Žalovaný jej následne zaslal list zo dňa 15.2.2013, ktorého súčasťou boli žalovaným vyplnené a podpísané dve vyhotovenia úverovej zmluvy a dve vyhotovenia rozhodcovskej zmluvy. Žalovaná si mala v zmysle listu údaje na zmluvách skontrolovať a na príslušných miestach zmluvy podpísať. Jedno vyhotovenie z oboch zmlúv si mala ponechať a druhé vyhotovenie (t.j. I x úverovú zmluvu a I x rozhodcovskú zmluvu) zaslať späť na adresu žalovaného. Súčasne jej žalovaný posielal Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré obsahujú vybrané informácie o jej úverovej zmluve. Žalovaný v predmetnom liste tiež uviedol základné údaje o štruktúre mesačných splátok pre lepšiu prehľadnosť uvedené v tabuľke: Poistné k dohodnutému balíčku poistenia 1,22 eur, Poplatok za vedenie účtu 0,00 eur, Poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok 0,30 eur, Poplatok za službu odložené splátky 0,99 eur, Celkovú výšku mesačnej splátky 65,40 eur. Uviedol tiež, že bližšie informácie o poistení nájde v priložených úverových podmienkach.

1.2.4 Zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalobkyni bol poskytnutý úver s nasledovnou špecifikáciou: bezúčelový úver vo výške 2.500 eur, ktorý bude spotrebiteľovi vyplatený bankovým prevodom; spotrebiteľ musí zaplatiť 84 mesačných splátok po 65,40 eur, prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, ďalšie splátky v nasledujúcich mesiacoch vždy k 15. dňu v mesiaci; úrok alebo poplatky sa budú splácať anuitne a sú zahrnuté v splátke; úroková sadzba spotrebiteľského úveru - fixná 24,59 %; ročná percentuálna miera nákladov od 27,3% do 28,3% (vypočítané pre výšku úveru, počet a výšku splátok uvedené vyššie, zahŕňa všetky náklady s výnimkou úhrady za poistenie výdavkov, poplatkov za možnosť zmeny výšky a počtu splátok, poplatkov za službu odložené splátky (ak tieto služby boli dohodnuté) a platieb, ktoré je povinný spotrebiteľ uhradiť v prípade omeškania); poistenie na zabezpečenie úveru - nie je povinné; zmluva o doplnkovej službe - nie je povinná; úhrada za poistenie 1,22 eur mesačne, poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok 0,30 eur mesačne, poplatok za službu odložené splátky 0,99 eur mesačne. V rámci dodatočných informácií je uvedené, že ak nebude uzatvorená rozhodcovská zmluva alebo žalujúca strana vyberie na prejednávanie a rozhodnutie sporu v súdnom konaní, prípadne ak klient na výzvu spoločnosti oznámi nesúhlas s prejednávaním sporu v rozhodcovskom konaní, budú spory rozhodované v súdnom konaní vecne a miestne príslušným súdom.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok spotrebiteľa domáhať sa pred súdom určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) a ods. 4 ZoSÚ2010 (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.1.2018), § 2 písm. a), b), d), g), h) a i), § 9 ods. 1, ods. 2 písm. f), j), k) ZoSÚ2010 v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy, § 25g ZoSÚ2010 v znení účinnom od 23.12.2015, nárok na určenie právnej skutočnosti - neplatnosti rozhodcovskej zmluvy podľa § 137 písm. c) C.s.p. (zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016), § 3 ods.1 a § 4 ods. 1 a 2 ZoRK (zákon číslo 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014), § 73 ods. 3 a ods. 4 ZoSRK (zákon číslo 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení účinnom od 1.1.2015) § 52 ods. 1 až ods. 4, § 53 ods. 1 až ods. 3, ods. 4 písm. r) a ods. 5 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti nároku na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru (kde nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem) a preto jej v tejto časti vyhovel, čo však neplatilo o uplatnenom nároku na určenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy z dôvodu jej neprijateľnosti, ktorý vyhodnotil ako nedôvodný a preto v tejto časti žalobu zamietol.

1.4 Bolo preukázané, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili Zmluvu o úvere č. 4302063486 zo dňa 14.2.2013. Táto zmluva je pritom nepochybne zmluvou spotrebiteľskou s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný pri uzatváraní a plnení zmluvy konal a žalobkyňa nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ako aj s poukazom skutočnosť, že ide o predtlačенú formulárovú (typovú) zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť jej obsah. Taktiež je nesporné, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský úver upravený zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a preto súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu náležitostí vyžadovaných zákonom, ktoré sú uvedené v § 9 ZoSÚ2010 v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

1.5 Pokiaľ ide o žalobkyňou namietanú absenciu údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov /§ 9 ods. 2 písm. k)/, súd sa s týmto tvrdením nestotožňuje. V tomto smere súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, v ktorom sa konštatuje, že eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle rozsudku Európskeho súdneho dvora zo dňa 9.11.2018 vo veci C-42/15 zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53. Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53. Rozsudku). Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery najvyššieho súdu sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Treba však uviesť, že zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (mediálnym) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

1.6 Vo vzťahu k námietke žalobkyne o absencii údajov o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru /§ 9 ods. 2 písm. f)/, súd aj poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu, má za to, že aj tu je potrebné aplikovať eurokonformný výklad. Súd je preto toho názoru, že z údajov „84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“, vyplýva doba trvania zmluvy, z ktorej priemerný spotrebiteľ vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru. Z tohto dôvodu súd námietku žalobkyne o absencii termínu konečnej splatnosti považoval za nedôvodnú. K tomuto je potrebné poukázať na rozsudok Súdného dvora Európskej únie vo veci C-42/15, kde je skonštatované, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva uvádzala konkrétny dátum (termín konečnej splatnosti úveru), pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi identifikovať dátum takejto splátky.

1.7 Preskúmaním obsahu zmluvy však súd zistil, že táto obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN v neprospech spotrebiteľa a celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť /§ 9 ods. 2 písm. j)/. Ako sám žalovaný vo svojich vyjadreniach uviedol, do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom (5.282,76 eur) nezahrnul poplatky za doplnkové služby, pričom poukazoval na to, že tieto sú dobrovoľné, preto ich tam zhrnúť nemusel. S týmto tvrdením sa súd nestotožňuje. Je síce pravdou, že doplnkové služby zvolené žalovanou (poistenie výdavkov - Balíček Štandard za úhradu 1,22 eur mesačne, služba - možnosť zmeny výšky a počtu splátok za poplatok 0,30 eur, služba - odložené splátky za poplatok 0,99 eur) boli dobrovoľné, avšak boli už v samotnej zmluve zahrnuté do pravidelných mesačných splátok (65,40 eur), preto výpočet celkovej sumy k zaplaceniu vyznieva zavádzajúco. V zmluve je uvedené, že úver je splatný v 84 mesačných splátkach po 65,40 eur, čoho súčin predstavuje suma 5.493,60 eur. Žalovaný v tejto súvislosti správne poukazoval na § 2 písm. g) a h) - celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok - avšak ho nesprávne vykladal. Súd je jednoznačne toho názoru, že pokiaľ boli v zmluve dohodnuté doplnkové služby (a tieto už dokonca aj boli zhrnuté v pravidelnej mesačnej splátke) mali byť súčasťou celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Z tohto dôvodu súd nepokladá túto povinnú náležitosť zmluvy za splnenú, nakoľko táto je v zmluve uvedená nesprávne, teda nezodpovedá skutočnosti a v zmluve je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Taktiež súd považuje za potrebné uviesť, že údaj o rozmedzí RPMN od 27,3% do 28,3% s odkazom, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru a klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru, súd nepovažuje za splnenie zákonnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j). Avšak aj horná hranica RPMN bola uvedená nesprávne, nakoľko žalovaný platby za doplnkové služby nezahrnul ani do výpočtu RPMN, a teda táto je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Z týchto dôvodov sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

1.8 Žalobkyňa v podanej žalobe taktiež žiadala, aby súd určil, že Rozhodcovská zmluva zo dňa 14.2.2013 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Súd po preskúmaní predmetnej rozhodcovskej zmluvy dospel k záveru, že táto nevykazuje žiadne znaky jej neprijateľnosti a nevyznieva v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá na samostatnej listine, je riadne označená a spĺňa všetky zákonné náležitosti v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní účinného v čase jej uzatvorenia. V tomto smere súd poukazuje aj na prechodné ustanovenia zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, podľa ktorých rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1.1.2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia. Predmetná rozhodcovská zmluva nebola včlenená do textu úverovej zmluvy tak, aby bola pre priemerného spotrebiteľa ľahko prehľadateľná a navyše nenúti spotrebiteľa, aby sa podrobil rozhodcovskému konaniu, ale jednoznačne dáva žalujúcej strane na výber medzi rozhodcovským súdom a všeobecným súdom. Taktiež v štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že ak klient na výzvu spoločnosti oznámi nesúhlas s prejednávaním sporu v rozhodcovskom konaní, budú spory rozhodované v súdnom konaní vecne a miestne príslušným súdom. Z týchto dôvodov súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

1.9 O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.). Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne poukazom na § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. a vecne nemožnosťou priznania náhrady trov konania žiadnej zo strán z dôvodu, že úspech žalobkyne zodpovedal úspechu žalovaného v konaní (každá zo sporových strán bola úspešná v spore len v rozsahu 50%).

2.1 Rozsudok napadol vo vyhovujúcej časti a v časti rozhodnutia o trovách konania (výrok I. a III. rozsudku) riadnym a včasným odvolaním žalovaný s návrhom na jeho zmenu zamietnutím žaloby aj v tejto vyhovujúcej časti a priznaním mu plnej náhrady trov konania, vniac súd prvej inštancie, že tento vec nesprávne právne posúdil a na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu záveru o tom, že úverová zmluva neobsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 9 ods. 2 ZoSÚ2010) a to pravdivú

informáciu o RPMN a o celkovej čiastke, ktorú dlžník bude musieť zaplatiť za poskytnutý úver ako celok a tak aj k nesprávnemu záveru o potrebe považovať úver poskytnutý žalovaným žalobkyňou na základe úverovej zmluvy číslo 4302063486 zo 14.2.2013 za bezúročný a bez poplatkov.

2.2 Hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená správne (ako to konštatovali vo svojich rozhodnutiach v obdobnej veci aj Okresný súd Senica v konaní vedenom pod spisovou značkou 9Csp 188/2017 alebo Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod spisovou značkou 43Co 24/2017). Samotný ZoSÚ2010 nestanovuje v § 9 ods. 2 písm. j), že táto hodnota musí byť uvedená jednoznačne jedným konkrétnym číslom. Žalobkyňou bola zaslaná aj presná hodnota RPMN v závislosti odo dňa, kedy došlo k reálnemu odčerpaniu finančných prostriedkov, s čím samotná žalobkyňa súhlasila. Nakoľko medzi zaslaním úverovej zmluvy na podpis žalobkyňou a dorúčením podpísaného vyhotovenia späť žalovanému uplynú niekoľko dní, žalovaný po zaslaní finančných prostriedkov oznámil žalobkyňu presnú hodnotu RPMN. Súd v odôvodnení rozsudku len konštatuje, že predmetná hodnota RPMN v úverových zmluvách je uvedená nesprávne, avšak neuviedol výpočet na základe, ktorého k danému záveru dospel.

2.3 Rovnako správne je v úverovej zmluve uvedená aj celková čiastka ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, nakoľko poistenie výdavkov bolo so žalovanou dohodnuté ako doplnková služba. Žalovaná sa pri uzatváraní úverovej zmluvy sama rozhodla či má záujem aj o niektorú z doplnkových služieb a takto si okrem poistenia zvolila aj službu "zmenu výšky a počtu splátok" ktorá služba bola spoplatnená sumou 0,30 eur mesačne (zahrnutá v splátke) a službu "odložené splátky" spoplatnenú sumou 0,99 eur mesačne. S tým potom súvisí nevyhnutnosť pri prepočte celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom odpočítať od sumy 5.493,60 eur úhradu za poistné 102,48 eur, za dobrovoľnú službu odložené splátky 83,16 eur a za službu zmeny výšky a počtu splátok 25,20 eur a výsledkom je suma uvedená v úverovej zmluve číslo 4302063486 ako celková čiastka splatná spotrebiteľom 5.282,76 eur. Dojednané poistné a ani ďalšie alternatívne služby preto v zmysle § 2 písm. g) ZoSÚ2010 nebolo potrebné započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, čo sa nakoniec odzrkadlilo aj v celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom. Tento postup bol v súlade so zákonným znením a preto žalovaná považuje za nedôvodné sankcionovať postup v zmysle zákona bezúročnosťou vzťahu a bezpoplatkovosťou úveru.

3. Žalobkyňa odvolací návrh nepodala a vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalovaného navrhla odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Súd prvej inštancie dospel k správnejmu záveru že sporná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ2010, nakoľko jej vyjadrenie rozsahom "od 27,30% do 28,30%" s poznámkou, že klient súhlasí s tým, že presnú výšku mu oznámi spoločnosť po poskytnutí úveru nespĺňa požiadavku platného určenia RPMN (poukazujúc na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica z 12.1.2017 spisovej značky 16Co/782/2015).

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p) a dospel k záveru, že odvolaniu v napadnutej vyhovujúcej časti rozhodnutia súdu prvej inštancie a rozhodnutia o trovách konania nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku I. a III. vecne správny.

5. Predmetom konania vedeného pred súdom prvej inštancie a pod spisovou značkou 18Csp/300/2017 je žaloba o určenie, že Rozhodcovská zmluva zo 14.2.2013 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným v súvislosti so zmluvou o úvere číslo 4302063486 zo 14.2.2013 je ako neprijateľná zmluvná podmienka predmetnej zmluvy neplatná a určenie, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere číslo 4302063486 zo 14.2.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročný a

bez poplatkov. Súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel len v časti určenia, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere číslo 4302063486 zo 14.2.2013 uzatvorenej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom je bezúročný a bez poplatkov a v ostatnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

6. S prihliadnutím na obsah podaného odvolania, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalovaného bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že Zmluva o úvere číslo 4302063486 zo 14.2.2013 uzatvorená medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom neobsahuje náležitosti predpokladané v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ2010 v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy a následne aj k nesprávnemu právnemu záveru, že predmetný spotrebiteľský úver na jej základe poskytnutý žalovaným žalobkyňi je vzhľadom na absenciu zákonom vyžadovaných náležitostí potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ2010. Nakoľko žalobca odvolanie nepodal, predmetom prieskumu odvolacieho súdu nebolo rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti (výrok II. rozsudku).

7. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

8. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalovaného s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

9. Odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav uvedený v bodoch 1.2.1 až 1.2.4 tohto rozhodnutia, nakoľko tento vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku.

10.1 Pokiaľ ide o odvolaciu námietku o nesprávnosti záveru súdu o potrebe považovať úver poskytnutý žalovaným žalobkyňi na základe Zmluvy o úvere číslo 4302063486 zo 14.2.2013 za bezúročný a bez poplatkov pre absenciu náležitostí vyžadovaných pre takúto zmluvu zákonom (§ 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ2010) odvolací súd dodáva:

10.2 Vnútroštátny súd, ktorý prejednáva spor týkajúci sa zmluvy o úvere v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/ EHS, je povinný skúmať ex offio, či bola dodržaná informačná povinnosť stanovená v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, a vyvodiť dôsledky, ktoré podľa vnútroštátneho práva vyplývajú z porušenia tejto informačnej povinnosti.

10.3.1 Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ2010 v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

10.3.2 Podľa § 37 ods. 1 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

10.3.3 V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že podľa ustálenej súdnej praxe, prejav vôle je nezrozumiteľný, ak vôľa nebola vyjadrená dostatočne jasne a ani výkladom nie je možné zistiť, čo malo byť prejavom vyjadrené (tu pozri aj rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22Cdo 507/2001). Ak ide o právny úkon, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma, musí byť určitosť prejavu vôle daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný (tu pozri rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22Cdo 61/1999).

10.4.1 Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ2010 v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa O.z. musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

10.4.2 V tejto súvislosti potom odvolací súd dodáva, že cieľom tohto ustanovenia je najmä zabezpečiť, aby spotrebiteľ dostal pred uzavretím zmluvy o úvere primerané informácie najmä o RPMN, nakoľko práve RPMN má pre spotrebiteľa zásadný význam, keďže mu dáva informáciu o celkových nákladoch na úver vyjadrených vo forme sadzby vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca. Táto sadzba totiž umožňuje spotrebiteľovi posúdiť z hospodárskeho hľadiska rozsah záväzku, ktorý obsahuje uzavretie zmluvy o úvere (tu pozri rozsudky Súdneho dvora EÚ z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C-377/14, EÚ:C: 2016:283, bod 90 a citovanú judikatúru; z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia, C-42/15, EÚ:C:2016:842, bod 66 a citovanú judikatúru, ako aj z 20. septembra 2018, EOS KSI Slovensko, C-448/17, EÚ:C:2018:745, bod 64). Len zmluva o úvere, v ktorej je zrozumiteľne a stručne uvedená RPMN prispieva k dosiahnutiu vyššie uvedeného cieľa. Ak by bolo prípustné upraviť v zmluve o úvere RPMN nie ako jednu konkrétnu hodnotu, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu, nebolo by splnené kritérium zrozumiteľnosti a stručnosti (ako to vo svojej podstate predpokladá nie len ZoSÚ2010, ale aj smernica Európskeho parlamentu a Rady citovaná vyššie vo svojom článku 10 ods. 2, ktorej transpozíciou do právneho poriadku SR je aj ZoSÚ2010). Toto kritérium je pritom podstatné na to, aby mohol spotrebiteľ poznať svoje práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere. Použitie takéhoto rozpätia totiž môže nielen sťažiť posúdenie celkových nákladov úveru, ale tiež môže viesť spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o skutočný rozsah jeho záväzku (tu pozri rozsudok Súdneho dvora EÚ z 19.12.2019 vo veci C-290/19, RN proti Home Credit Slovakia a.s. bod 31). RPMN sa preto musí podľa jednoznačne vyjadriť jedným presným percentuálnym podielom.

10.5 Vzhľadom na vyššie uvedené potom neobstojí námietka odvolateľa o nesprávnosti záveru súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje správny údaj o RPMN, nakoľko hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená správne. V konaní totiž bolo nesporným, že žalobkyňou predložená úverová zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 14.2.2013 uvádzala v bode 40. údaj o RPMN v rozmedzí od 27,3% do 28,3%, teda neurčito (v rozpore s § 37 ods. 1 O.z. ako aj § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ2010 a jeho účelom) a tak bolo potrebné uzavrieť, že predmetná zmluva neobsahovala údaj o RPMN.

11. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ2010, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) a v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobkyňou predložená úverová zmluva okrem iného neobsahovala údaj o RPMN a tak súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver na jej základe bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

13. Pre poriadok je ďalej potrebné dodať, že v tejto súvislosti nie je relevantná ani okolnosť, že žalobkyňa bola zaslaná aj presná hodnota RPMN v závislosti odo dňa, kedy došlo k reálnemu odčerpaniu finančných prostriedkov (t.j. následne po uzatvorení zmluvy), s čím samotná žalobkyňa súhlasila, prípadne, že nakoľko medzi zaslaním úverovej zmluvy na podpis žalobkyňa a dorúčením podpísaného vyhotovenia späť žalovanému uplynie niekoľko dní a tak veriteľovi nebol známy dátum čerpania úveru a preto nemohol presne vypočítať RPMN, najmä, ak smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 v časti II prílohy I upravuje dodatočné predpoklady určené na uľahčenie výpočtu RPMN v prípade, že nie sú známe určité skutočnosti, alebo, ak ich nie je možné určiť z iných dôvodov. Preto vzhľadom na uvedené predpoklady, ktorých cieľom je uľahčiť jednotne výpočet RPMN, nemožno tvrdiť, že ak sú takéto skutočnosti neznáme, je uvedenie RPMN ako jednej konkrétnej hodnoty nemožné alebo neprimerane ťažké (tu opätovne pozri rozsudok Súdneho dvora EÚ z 19.12.2019 vo veci C-290/19, RN proti Home Credit Slovakia a.s. bod 35).

14. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd

nemusi dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovými stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných sporovými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku sporovej strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalovaného zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

15. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu, pokiaľ súd prvej inštancie v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobe vyhovel a v ostatnej časti žalobu zamietol, a žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania pre ich len čiastočný úspech v spore rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a v závislom výroku o trovách konania potvrdil.

16.1 Žalobkyňa bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. C.s.p.) a vznikol jej nárok na náhradu trov konania.

16.2 O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 369 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

16.3 O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.)

17. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo v senáte pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods.2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).